

[Lars P. Jensen.]

råde, og som hænger sammen med de særlige ekstraordinære forhold, synes ikke mere nødvendig. I praksis er administrationen af priskontrollden da også allerede i stadig stigende grad blevet samlet under priskontrolrådet.

Samlingen af administrationen af priskontrollden under priskontrolrådet gør det også naturligt at ophæve de bestemmelser, der findes i den gældende lov, hvorefter handelsministeren også i prisspørgsmål skal søge samråd med det i henhold til vareforsyningsloven nedsatte rigsdagsudvalg.

Det skal endvidere fremhæves, at forslaget indeholder bestemmelser, hvorefter de kendelser, der afsiges af prisankenævnet, bliver endelige, og det foreslås i lovforslaget, at prisankenævnets medlemsantal forhøjes fra 3 til 5. Hermed vil dette navn få karakter af en uafhængig domstol, hvilket man formentlig vil lægge vægt på, ikke mindst indenfor erhvervslivet. På den anden side rejser det en række principielle problemer at henlægge de endelige afgørelser til prisankenævnet i stedet for som hidtil til handelsministeren. Forslagsstillerne er indstillet på at tage denne side af lovforslaget op til en fordomsfri drøftelse ved sagens videre behandling. Det skal tilføjes, at i konsekvens af, at prisankenævnets afgørelser efter forslaget bliver endelige, er der tillagt handelsministeren bemyndigelse til at indanke sager for prisankenævnet. Hidtil har det kun været de direkte berørte parter, som har kunnet forelægge sager for omtalte navn.

Det skal bemærkes, at der ikke i det foreliggende lovforslag er foreslået ændringer i den gældende lovs straffebestemmelser. Dette betyder ikke, at lovens straffebestemmelser efter forslagsstillernes mening er tidssvarende. Det vil formentlig i forbindelse med rigsdagens behandling af lovforslaget være rimeligt at foretage en mere teknisk gennemgang af de meget udførlige straffebestemmelser i den gældende lov, således at disse bedre kan bringes i overensstemmelse med den praksis, domstolene faktisk følger.

I forbindelse med gennemgangen af selve lovforslaget skal endelig bemærkes, at der ikke er foretaget ændring i bestemmelsen i den gældende lov, hvorefter ministeren for virksomheder, der er undergivet særligt tilsyn, kan bestemme, at disse virksomheders priser og forretningsbetingelser kontrolleres af det særlige tilsyn. Denne bestemmelse tager jo sigte på private banker, forsikringselskaber og sparekasser. Det vil

imidlertid være rimeligt, at den svækkelse, handelsministeren i sommerens løb har foretaget af priskontrollden på dette område, igen trækkes tilbage. Hvorfor f. eks. banker ikke mere på forhånd skal have prisforhøjelser godkendt af banktilsynet, er i al fald vanskeligt at indse, og er der et område, hvor der er „varemangel“, er det da her.

Det vil være naturligt ved forelæggelsen af dette lovforslag at gøre nogle bemærkninger om hele prissituationen og dermed om den aktuelle baggrund for lovforslaget.

I løbet af det sidste år — fra september 1950 til september 1951 — er engrospristallet steget med ikke mindre end 25 pct. Denne stigning er betydelig større end stigningen i noget andet år her efter krigen. Året før steg engrospriserne med 17 pct., og hele 4 års perioden 1945—49 var prisstigningerne alt i alt mindre end de prisstigninger, vi har oplevet alene i det sidste år.

De stærke prisstigninger i det sidste år kan også udtrykkes på en anden måde. I en tryksag, som de konservative udsendte under valgkampen i 1950, fik vælgerne at vide, at i de knap 3 år, den socialdemokratiske regering havde været ved styret, var udgifterne for en normal familie blevet forøget med 793 kr. Nu er vi kommet i den situation, at fra oktober 1950 til juli 1951 er pristalsbudgettet steget med 1 085 kr. Det kan man vist kalde at komme fra asken og i ilden.

På denne baggrund kan det ikke virke særlig beroligende, at engrospristallet i september måned er faldet med godt 2 pct. Fra regeringens side har man villet opfatte disse 2 pct. som den enlige svale, der bebuder bedre vejr. Gid det var så vel, men desværre er der ikke megen udsigt hertil. Nedgangen i den sidste måned skyldes først og fremmest de i kornloven for indeværende høstår fastsatte priser for hvede og rug, der for første gang indgår i pristallet for september. Herudover er der tale om en nedgang i priserne for tekstil og konfektion, men verdensmarkedspriserne på uld synes allerede på vej op igen, selvom tendensen ikke er helt fast.

De informationer, der modtages udefra, tyder ikke på, at der internationalt er større forventning til et prisfald. Tværtimod venter man i det fleste lande og ikke mindst i USA, at den prisstabilitet, der har været åbenbar i det sidste par måneder, bliver afløst af en ny omend forhåbentlig ikke altfor stærk stigning. Baggrunden for denne forventning er selvføl-